

SANDRA VISSER: 'DE DROMER IN MIJ IS REALISTISCHER GEWORDEN'

ALPHEN - SANDRA VISSER, SCHRIJFSTER VAN DE INTERVIEWPAGINA IN DE ALPHENAAR, GAAT MET ZWANGERSCHAPSVERLOF. JOLANDA VAN LUINEN NEEMT HAAR PEN TIJDELIJK OVER. DE ALPHENAAR NODIGDE SANDRA UIT VOOR EEN INTERVIEW EN MAAKTE HET VOLGENDE PORTRET.

Door Jolanda van Luinen

OVER EEN JONGENSMEISJE

Je bent in 1969 geboren in de Thorbeckeflat in Alphen aan den Rijn. Vertel eens over je jeugd.

„Mijn vader was directeur van muurverffabriek Alpha aan de Foreestlaan. Wanneer ik een verfgeur ruik, wandel ik weer aan zijn hand door de fabriek. Mijn moeder werkte bij Haasbeek op Industrierrein Rijnhaven, waar bibliotheken hun boekbestellingen deden. Ik kon uren struinen door het magazijn vol boeken. Heerlijk!

Toen ik drie jaar was, verhuisde ons gezin naar de Van Boetzelaerstraat. Daar speelde ik de straten kaal. Ik was net een joch; met een zwarte cape om mijn nek en een stok als zwaard, maakte ik de buurt onveilig. Met de jongens uit die buurt had ik een geheime club. Toen nam ik al het voortouw, wilde de leider zijn. Ik denk dat ik mijn kleine lengte probeerde te compenseren. Vanaf een jaar of acht verruilden we het trottoir voor de polder; trokken we er met een pukkel (dé schooltas in die jaren, red.) proviand en een droog paar sokken op uit. Wanneer ik thuiskwam, moest ik mij van mijn moeder bij de achterdeur uitkleden; zo vies was ik! Maar eenmaal fris gedoucht op de bank, was ik weer net zo'n 'echt' meisje als mijn vier jaar oudere zus Peggy.”

OVER DROMEN EN REALITEIT

Na de Roncallischool - „Daar beleefde ik mijn leukste schooltijd” - volgde je de Mavo en de Havo op het Albaniana.

„De overgang van het speelse naar het serieuze leven vond ik niet eenvoudig. Polderjochie werd meisje... Bovendien kon ik niet gemakkelijk meekomen op school. Ik had er wel de hersens voor, maar ik kon moeilijk de aandacht vasthouden als iets mij nauwelijks interesseerde. Dromen en realiteit waren (en zijn) constant met elkaar in strijd. Zo verzoon ik er tijdens de kringgesprekken op de lagere school ook altijd van alles bij. Ik denk dat alleen de lerares dat doorzag. Met zo'n grote fantasie was het niet verwonderlijk dat ik als tiener het schrijven ontdekte. Geen dagboeken, maar hele jeugdromans pende ik bij elkaar. Op vijftienjarige leeftijd ging ik op schoonspringen bij AZC en kreeg ik mijn eerste vriendje. Hij speelde waterpolo in het eerste. Mijn eerste verkering, de eerste zoen; ontzettend leuk nu ik daaraan terugdenk.”

OVER KEUZES MAKEN

Na het afronden van een toeristische opleiding aan het Alphens Studiecentrum voerde je je oorspronkelijke plan - een baan in de reiswereld - niet uit. Waarom niet?

„Met een andere jongen had ik inmiddels serieuze verkering en wilde ik gaan samenwonen. Deze twee wensen gingen voor mij niet samen. Als reis-

leidster bijvoorbeeld, ben je zo vaak van huis, dat vriendschappen en je partner er onder lijden. Dus nam ik een secretariële baan aan bij Electrolux Euroclean. Vijf jaar heb ik daar gewerkt. Ik groeide er weliswaar in het vak en mijn persoonlijkheid, maar de baan paste uiteindelijk niet bij mij. Het miste reuring en ik kon er mijn creativiteit onvoldoende in kwijt.

Ik was 23 jaar toen ik ging samenwonen, na een verkeringstijd van zeven jaar. Anderhalf jaar later woonde ik alweer op mezelf. Terugblikkend op die tijd, vind ik dat ik teveel heb geïnvesteerd in de relatie en te weinig in mijzelf. Maar ach, hoe oud was ik toen? Ik dacht dat ik al heel wat was, terwijl ik pas kwam kijken. Dat ik daarna op mezelf werd aangewezen, was heel goed voor mij. Achteraf gezien heeft het zo moeten zijn, want anders had ik op mijn 25e niet Gert ontmoet. Met hem voelde het meteen goed. Binnen twee maanden woonden we samen. Gert, die nog studeerde voor registeraccountant, moedigde mij aan een opleiding te gaan volgen aan Het Colofon, de schrijversvakschool in Amsterdam. Tijdens de intake ontdekte ik echter, dat ik mij niet kon vereenzelvigen met de

studenten en de leraren. Laat mij maar op mijn manier het schrijversvak eigen maken, dacht ik. Een goede keus, want ik krijg regelmatig complimentjes voor mijn eigen stijl van schrijven.”

OVER EEN MOEILIJKE TIJD

Toch duurde het nog vijf jaar voordat je professioneel de pen oppakte.

„Ja, na Electrolux vond ik een baan als directiesecretaresse bij Vakopleiding Transport en Logistiek. Vijf leerzame jaren volgden, met geweldige collega's en een fijne baas om voor te werken, maar naarmate ik de dertig naderde voelde ik dat het op was. Dat het hoog tijd werd om aan mijn creativiteit te beantwoorden. Die kans kwam toen Gert door zijn werkgever werd gevraagd voor de KPMG-vestiging in Parijs te gaan werken. Ons plan was om in februari 2001 voor twee jaar naar Frankrijk te vertrekken. We vonden een huis net buiten Parijs, zetten dat van ons te huur en schreven ons in voor een cursus Frans bij de nonnetjes. Toen kreeg Gert een bizar ongeluk waardoor onze uitzending niet doorging. Ik had mijn baan al opgezegd. Gert zei toen: 'Als je

in Parijs kunt gaan schrijven, dan kun je dat ook hier.' En dat heb ik toen gedaan.”

OVER ZELFSTANDIG ONDERNEMEN

In 2001 startte je je eigen tekstbureau Words4u.

„Het heeft mij goed gedaan te beantwoorden aan mijn schrijfbehoeft. Dat ik daarmee op professionele wijze geld ging verdienen, was natuurlijk helemaal fantastisch. Sindsdien bied ik bedrijven redactionele en tekstuele ondersteuning aan op het gebied van websites, nieuwsbrieven en brochures. De meeste Alphenaren kennen mij echter van de rubriek 'Verleden Heden' in het Alphens Nieuwsblad en de interviewpagina in De Alphenaar. Twee verhaallijnen die geschiedenis een menselijk gezicht geven. In 2003 werden de mooiste verhalen van 'Verleden Heden' gebundeld. Het succes van de rubriek en het boekje gaf mij wel wat innerlijke rust. Het uitgeven van een eigen roman bleef echter een wens. Toch kreeg het boekje een leuk vervolg: het zorgde ervoor dat ik in 2005 - ter gelegenheid van zestig jaar bevrijding

- van hoofdredacteur Evert Santegoeds voor weekblad Privé zes mensen in den lande mocht interviewen. Geloof me, dat was een hele ervaring.”

OVER TERUGBLIKKEN

Je bent 38 jaar. Hoe kijk je terug op je leven tot nu toe?

„Ik had een ontzettend fijne, onbezorgde jeugd. Wat ik vooral in mijn moeder waardeer, is dat zij mij echt kind heeft laten zijn. Daardoor heb ik mijn fantasie en creativiteit kunnen ontwikkelen. Mijn verkeringstijd met Gert was geweldig. Dat ik in 2001 fulltime ben gaan schrijven, vind ik fantastisch. Vooral het portretteren van al die bijzondere mensen vind ik geweldig om te doen. Het zijn openhartige, inspirerende ontmoetingen waarvan ik zoveel leer. Ja, het schrijven heeft mijn leven een positieve wending gegeven. Met het ongeluk van Gert braken zeven magere jaren aan. Allereerst tobde Gert lange tijd met zijn gezondheid. Zijn broer Hans overleed. Ik kreeg een vroege, maar zware miskraam. Omgaan met verlies - in welke vorm dan ook - betekent afscheid nemen. Het was een moeilijke tijd voor ons. Berusten zag ik als opgeven. Toen we er middenin zaten vond ik het zwaar, nu vind ik dat het mij - ons - sterker heeft gemaakt. Gelukkig is de dromer in mij geen realist geworden, al ben ik nu wel realistischer dan voorheen.”

OVER MOEDER WORDEN

Wat kunnen we nog van Sandra Visser verwachten?

„Eind september word ik moeder. Op 38-jarige leeftijd - na dertien jaar samen zijn met Gert - een cadeautje! Daarna, eind van dit jaar, volgt een verhuizing naar Rietzicht, aan de rand van Kerk en Zanen. Januari 2008 pak ik mijn schrijfactiviteiten weer op. Ik hoefde daarover niet lang na te denken. Creëren en mensen ontmoeten, maakt mij gelukkig. Zoals ik er nu over denk is het onvoldoende voor mij om alleen 'de vrouw of moeder van' te zijn. Lange termijnplannen heb ik niet echt; het loopt vaak anders dan je denkt. Dingen die ik echt graag wil doen, stel ik niet uit tot morgen.”

Maar heb je dan helemaal geen dromen of wensen?

„Jawel. Soms worden Gert en ik zo opgeslokt door de hectiek van alle dag, dat ik wegdroom. Dan zie ik ons een wereldreis maken met de kleine of een 'bed and breakfast' runnen in zuid Engeland. Maar wanneer ik dan denk aan al die bedden die ik moet opmaken, is de romantiek minstens gehalveerd. Het enige wat er op zit, is mijn grote roman, waaraan ik al zes jaar werk, af te ronden. Wanneer dat een bestseller wordt, gooi ik het over een heel andere boeg.”

Naam: Sandra Visser
Geboortedatum: 9 april 1969
Geboorteplaats: Alphen aan den Rijn
Beroep: eigenaar tekstbureau Words4U
Getrouwd met: Gertjan Groen
Hobby's: creatieve workshops, Aziatisch koken, strandwandelen, skiën